

[Alfred Hansen]

hver arbejdsgiver, der ansætter en langtidslødig, giver et tilskud på 20 kr. pr. arbejdstime de første 3 måneder, de næste 3 måneder 15 kr. og de sidste 3 måneder af denne 9 måneders periode 10 kr. Hvis ikke det er kortsigtet politik, så ved jeg ikke, hvad det er.

Jeg ved godt, at man argumenterede for loven ved at sige, at så blev de nok på arbejdsmarkedet, men hvis de ikke bliver på arbejdsmarkedet, hvad så? Vil man så følge den opfordring, som hr. Holm fra venstre publicerede for en uges tid siden, at det var en god ordning, og at den burde videreføres? Er det regeringens plan, at når de 9 måneder er gået, så vil man være villig til at forlænge denne periode med en ny runde med 20 kr., 15 kr. og 10 kr. pr. time i henholdsvis 1., 2. og 3. periode? Vil man fortsætte med statstilskud til arbejdsgiverne, hvis det nu viser sig, at de ledige ikke bliver på arbejdsmarkedet, og det er der da mange gode grunde til at frygte at de ikke gør?

Efterlønsordningen er vel også et udslag af en vis form for mirakelkur. Man har i hvert fald gjort sit til fra regeringens side at fortælle befolkningen, at bare man fik efterlønsordningen, så havde man om ikke klaret hele arbejdsløshedsproblemet, så i hvert fald nået et meget, meget stort stykke hen ad vejen.

Jeg har endvidere mærket mig, at ministeren skriver i sin skriftlige redegørelse til folketingsretten, at man regner med, at efterlønsordningen vil sætte i bedste fald 20.000 nye i arbejde. Jeg mener at erindre, at man regner med, at i det kommende år vil der maksimalt gå 17.000 på efterløn, og derfor skal jeg lige forsøge at få ministeren til at sætte disse to tal i relation til hinanden. Hvis det er 17.000, der går på efterløn i 1979, skal jeg så også opfatte de 20.000 som værende det, ministeren forventer? Det er i hvert fald et helt andet tal, end man har opereret med i det udvalg, hvor man har arbejdet med dette lovforslag. Eller hvilket år er det, man regner med fra ministerens side at der kommer 20.000 flere i arbejde? Det vil naturligvis vise sig i løbet af et par år, at man siger, at man ikke fik de 20.000 eller et andet tal mere i arbejde, men vil bruge den klassiske formulering: vi forhindrede, at 20.000 nye blev kastet ud.

Ministerens siger, at beskæftigelse og betalingsbalance hænger sammen. Jeg er helt enig med ministeren i dette synspunkt. Det

har alt sammen noget med konkurrenceevnen at gøre. Jeg har, sidst vi behandlede dette spørgsmål, i april måned, sidste gang vi havde det samme emne til debat, givet udtryk for, at man nok kunne føre en politik, som på den ene side ville bedre beskæftigelsen og på den anden side ville forbedre betalingsbalancen. Derfor skal man have styrket konkurrenceevnen, såvel eksporterhvervenes som de importkonkurrerende erhvervs. Dertil hører efter min mening en begrænsning og i allerhøjeste grad en sænkning af renten.

Regeringen offentliggjorde til min store tilfredshed, da regeringsomdannelsen var en realitet, at en af de planer, som regeringen havde, var, at man skulle stille efter at skabe grundlag for en rentesænkning. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvor langt man er kommet i bestræbelserne på en rentesænkning, og hvilken udvikling vi kan forvente de kommende måneder med hensyn til et initiativ på dette område. Den høje rente hører med som omkostningsfaktor, særlig for de nyetablerede og for dem, der ønsker at udvide deres virksomhed. Det har i øvrigt også stor betydning for lønmodtagere, for arbejdere, som skal købe hus, som skal stifte bo. For dem er det absolut ikke uvæsentligt, at der er en høj rente, som forøger deres boligudgifter og fordyrer ting, de skal købe.

Jeg mener også, at der er mange andre faktorer, der spiller ind, men jeg mener, at regeringen hidindtil har set for isoleret på situationen, på lønningerne, på indkomstpoltikken, som jo i realiteten har været en lønpolitik. Man har ikke satset på en nedbringelse af renten. Man har ikke satset på at finde et naturligt leje for den danske krone. Jeg ved ikke, hvilke kommentarer ministeren har til en artikel i B.T. i forgårs, hvor man spæde noget. Nu skal man ikke altid tro på, at spådomme går i opfyldelse, men der er en vis sandsynlighed for, at dette vil gå i opfyldelse. B.T. spæde nemlig, at der vil komme en devaluering meget hurtigt, sandsynligvis omkring nytår, og at renten vil stige endnu kraftigere i den nærmeste fremtid. Jeg vil håbe, at B.T.s spådomme bliver gjort grueligt til skamme, forhåbentlig af initiativer taget af regeringen, men jeg frygter det værste.

Ministerens bruger jo meget et pudsigt eksempel med at skøjte hen over isen, og det er noget farligt noget, for hvis ikke man kender isens tykkelse, så ved man ikke, hvornår